

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Jany Záviské, v právní věci žalobce **L. D.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Bartlem, CSc., advokátem se sídlem v Ostravě, Sokolská tř. 871/6, proti žalované **Okresní správě sociálního zabezpečení Ostrava**, se sídlem v Ostravě, Zelená 3158/34a, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014, sp.zn. VP/PEN/59/14, č.j.: 48008/036608/14/220/MY, **ve věci prominutí penále z důvodu odstranění tvrdosti,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014, sp.zn. VP/PEN/59/14, č.j.: 48008/036608/14/220/MY, jímž žalovaná Okresní správa sociálního zabezpečení v Ostravě částečně vyhověla

žádosti žalobce a prominula mu penále ve výši 60.000,- Kč za období od 16.5.1995 do 28.2.1998. V odůvodnění tohoto rozhodnutí poukázala žalovaná na pravomocný rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 78Ad 49/2012-20 ze dne 6.3.2014, kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 14.6.2012, na základě kterého se zabývala zjišťováním finanční situace žalobce. Žalovaná dospěla k závěru, že tato situace není naprosto ruinní a podle aktuálních poměrů je žalobce schopen úhrady dlužného penále v omezené výši. Celkem dlužné penále k datu vydání rozhodnutí žalované činilo 72.502,32 Kč.

Žalobce ve včas podané žalobě namítal, že žalovaná nerespektovala závazný právní názor vyslovený ve výše uvedeném rozsudku krajského soudu. Podle žalobce měla žalovaná při vydání nového rozhodnutí vycházet ze skutkového stavu ke dni 14.6.2012, tedy k datu vydání předcházejícího rozhodnutí a nikoliv k datu vydání nového rozhodnutí 18.4.2014. Napadené rozhodnutí žalobce považuje za rozporné, když žalovaná v odůvodnění uvádí, že zohlednila to, že úhrada penále by byla pro žalobce likvidační a na druhé straně je v odůvodnění uvedeno, že finanční situace žalobce není naprosto ruinní. Pokud žalobce začal pracovat, učinil tak z ekonomické nutnosti a na úkor zhoršení svého zdraví. Nerespektování právního názoru krajského soudu žalobce zdůvodnil odkazem na předposlední větu posledního odstavce citovaného rozsudku krajského soudu a k tomu dodal, že „má za nesporné, že jeho žádosti o prominutí penále z důvodu odstranění tvrdosti mělo být vyhověno zcela a nikoliv jen částečně“. Podle žalobce se žalovaná dále nijak nevypořádala s jeho tvrzením o nerovném přístupu k jeho osobě v porovnání s jinými podnikateli, jak na to upozornil i krajský soud. Žalovaná i Ministerstvo financí ČR jsou nedílnou součástí státního mechanismu. Ministerstvo financí promíjí stamilionové částky na daních a penále a v této souvislosti žalobce odkázal na přílohy (výňatky z periodika Týden – články „Daňový ráj pro Paroubkova hoteliéra“, „Snaživý, ale hamižný“, Internetový článek „Vláda ČSSD odpustila daně Paroubkovu hoteliéroví“, údaje živnostenského rejstříku, obchodní firma Hotel Ambassador Zlatá husa, s.r.o.). Existuje tedy nepřijatelný stav a to „zákonost pražská“ – benevolentní promíjení stamilionových částek na daních a penále ministerstvem financí a „zákonost ostravská“ pojetí OSSZ Ostrava projevující se v zamítavém rozhodování ohledně prominutí bagatelní peněžní částky týkající se žalobce. Rozhodnutí žalované je nezákonné, protože je porušením rovnosti podnikatelských subjektů při prominutí penále. Došlo k porušení práv žalobce garantovaných Listinou základních práv a svobod, zejména v čl. 1 odst. 1 a 3 a čl. 11 odst. 1 věta druhá a Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod s odkazem na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 46/10 a čl. 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V závěru žaloby poukázal žalobce na rozporné údaje co do výše penále, které má být žalobci prominuto, když z žádosti ze dne 25.5.2012 o prominutí zůstatku penále podané žalobcem se jednalo o částku 75.581,32 Kč, zatímco v exekučním příkazu ze dne 10.2.2014 je uváděna vymáhaná částka ve výši 72.502,32 Kč. Žalobce proto navrhoval výslech Ing. A.Š., která tento exekuční příkaz podepsala.

Žalovaná navrhovala odmítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 18.4.2014, sp.zn. VP/PEN/59/14, č.j.: 48008/036608/14/220/MY, z připojeného správního spisu žalované, jakož i připojeného spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 78Ad 49/2012, ze shora citovaných článků předložených žalobcem, lékařské zprávy MUDr. T. S. ze dne 27.5.2014 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen s.ř.s.), tedy ke dni 18.4.2014.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 25.5.2012 (žalované byla žádost doručena dne 29.5.2012) požádal žalobce o prominutí zůstatku penále ve výši 75.581,32 Kč z důvodu odstranění tvrdosti na základě ust. § 104ch zákona č. 582/1991 Sb. a vyhl. č. 161/1998 Sb. Žalobce ve své žádosti uvedl, že jeho předchozí obdobné žádosti ze dne 14.2.2012 bylo částečně vyhověno, bylo mu prominuto 20.000,- Kč a v odůvodnění tohoto rozhodnutí bylo mj. uvedeno, že žalobce nespécifikoval důvody vzniku penále či neplacení pojistného za dobu jeho podnikání v letech 1995-1998. Žalobce k tomuto ve své nové žádosti uvedl, že v posuzované době vykonával řemeslnou činnost malířství – natěračství a k tomu zajišťoval pro drobné zákazníky nákup a prodej barev Herbol. Nákup byl pro něj náročný, měl problémy s peněžními úhradami, nezůstávalo mu dost volných peněžních prostředků. Dále byla jeho situace komplikována tím, že nedocházelo k úhradě jím odvedené práce, jeho příjem v roce 1995 činil v průměru 11.083,- Kč měsíčně, v roce 1996 skočil ve ztrátě, v roce 1997 měl průměrný čistý měsíční příjem 4.452,- Kč, žalobce začal mít zdravotní problémy a výše jeho pohledávek činila již 350.641,- Kč. V roce 1998 činil jeho průměrný čistý příjem 4.622,- Kč měsíčně. Vzhledem ke svému věku neměl šanci získat zaměstnání, když navíc v jeho profesi většina řemeslníků podniká, nemohl proto zanechat podnikání, snažil se splácet své dluhy a ke dni 17.1.2012 uhradil splátkami veškeré dlužné pojistné na sociálním zabezpečení. K úhradě dalšího penále již nemá možnosti ani síly, je v důchodovém věku a špatném zdravotním stavu, má mj. cukrovku. O prominutí penále žádal s tím, že toto je pro něj naprosto „ruinní“ a nemůže je v jeho věku a zdravotním stavu nikdy zaplatit. Žalobce k žádosti doložil lékařské potvrzení ze dne 21.5.2012 MUDr. T. S. o době vzniku jeho onemocnění diabetes mellitus 2. typu v roce 1994 a aktuálním stavu, když tento je t.č. s orgánovými komplikacemi. Dále žalobce předložil daňová priznání za rok 1995-1998 a informace z veřejných zdrojů o promíjení desetimilionových částek jednotlivým firmám ministrem financí Miroslavem Kalouskem a předtím Bohuslavem Sobotkou. Součástí správního spisu je potvrzení České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.4.2014, že žalobce pobírá starobní důchod ve výši 9.568,- Kč, vyčíslená pohledávka za žalobcem ve výši 72.502,32 Kč, potvrzení žalované, že žalobce byl v evidenci jako osoba samostatně výdělečně činná od 1.3.2014 dosud a že poslední vyměřovací základ za rok 2012 činil 47.205,- Kč. Z dalšího potvrzení krajský soud zjistil, že žalobce v roce 2013 dosáhl daňového základu ve výši 53.698,- Kč. Z připojeného spisu Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 78Ad 49/2012 krajský soud zjistil, že v této věci probíhalo řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalované ze dne 14.6.2012, jímž nevyhověla jeho žádosti o

prominutí penále cestou odstranění tvrdosti zákona podle ust. § 104ch odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Rozsudkem ze dne 6.3.2014 bylo toto rozhodnutí žalované zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení proto, že se žalovaná nedostatečně vypořádala s důvody uváděné žalobcem v jeho žádosti, kterými byl zejména důchodový věk, špatný zdravotní stav a nemožnost jiného výdělku. Žalovaná byla zavázána, aby aktuálně posoudila poměry žalobce, vypořádala se se všemi jeho důvody a zejména uvedla, z jakých důvodů nepřisvědčila k těmto důvodem pro odstranění tvrdosti zákona ve věci prominutí penále.

Prvním žalobním bodem žalobce bylo to, že žalovaná byla povinna vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí ze dne 14.6.2012 a nikoliv k datu nyní přezkoumávaného rozhodnutí ze dne 18.4.2014. Jak vyplývá ze shora uvedeného, rozhodnutí ze dne 14.6.2012 bylo krajským soudem zrušeno a žalovaná byla zavázána zabývat se finančními a sociálními poměry žalobce, na které poukazoval ve své žádosti o prominutí penále a posléze v podané žalobě. Žalovaná se tedy logicky zabývala těmito poměry žalobce k datu vydání nyní přezkoumávaného rozhodnutí, aby mohla objektivně posoudit, zda poměry žalobce ve vztahu k výši dlužného penále jsou takové, že by pro něj úhrada penále byla likvidační. Za tím účelem, jak bylo zjištěno ze správního spisu, vycházela z výše poskytovaného starobního důchodu žalobce a jeho průměrných měsíčních příjmů za roky 2012 a 2013. S ohledem na to, že výše požadované úhrady penále činila částku 72.502,32 Kč, dospěla žalovaná k závěru, že by s přihlédnutím k výši starobního důchodu a dosahovanému příjmu z podnikání, tato částka byla pro žalobce likvidační. Proto rozhodla o částečném prominutí penále ve výši 60.000,- Kč s tím, že ve zbytku dlužného penále je schopen jeho úhrady v omezené výši (tzn. 12.502,32 Kč) a to právě se zřetelem k výši vypláceného starobního důchodu a dosaženému příjmu z výdělečné činnosti. S tímto závěrem žalované se krajský soud ztotožňuje a nepovažuje za důvodnou žalobní námitku, že pokud žalobce začal pracovat, pak tak učinil z ekonomické nutnosti a na úkor zhoršení svého zdraví. Nedůvodná je také žaloba v tom, že se v ní opakovaně poukazuje na to, že se žalovaná neřídila právním názorem krajského soudu vysloveným ve shora citovaném rozsudku. Dovozuje-li žalobce, že má za nesporné, že jeho žádosti o prominutí penále z důvodu odstranění tvrdosti mělo být vyhověno zcela a nikoliv jen částečně podle předposlední věty v posledním odstavci na straně čtyři tohoto rozsudku, pak tato věta zní: „Při novém projednání věci je žalovaná vázána právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.)“. Není z ní tedy možno dovodit, že by krajský soud žalovanou zavázal k tomu, aby žádosti žalobce zcela vyhověla. Poukazoval-li žalobce na skutečnost, že se žalovaná nevypořádala s jeho tvrzením o nerovném přístupu k jeho osobě v porovnání s jinými podnikateli, kterým bylo prominuto penále v nepoměrně vyšších částkách s poukazem na elektronické a novinové články, je tato žalobní námitka rovněž nedůvodná, neboť tyto články kritizují promíjení daní, které nemají žádnou souvislost s agendou, již je pověřena ze zákona žalovaná. Konkrétní údaj o údajně nerovném přístupu, který by spadal do oblasti rozhodovací pravomoci žalované, žalobce v žalobě ostatně neuvedl s odůvodněním, že si o tom opatřit potřebné informace nemůže. Není proto možno učinit závěr, že namítaným postupem žalované došlo k porušení rovnosti podnikatelských subjektů při promíjení penále a že tím došlo k porušení práv žalobce garantovaných Listinou základních práv a svobod, resp. nálezem Ústavního soudu pl. ÚS 46/10, jehož předmětem je problematika dodržení mezí správního uvážení a ochrana řádného procesu a vyloučení svévole

v rozhodování. V závěru žaloby poukazoval žalobce na rozpor mezi částkou, která byla uvedena v žádosti o prominutí zůstatku penále ze dne 25.5.2012 ve výši 75.581,32 Kč, zatímco v exekučním příkazu ze dne 10.2.2014 je uváděna vymáhána částka ve výši 72.502,32 Kč. Tato rozdílná částka (jak vysvětlila žalovaná v písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 7.8.2014) spočívala v tom, že žalovaná v exekučním řízení původně vymáhala částku 72.502,32 Kč, která byla skutečnou pohledávkou žalobce ke dni vydání exekučního příkazu ze dne 10.2.2014. Předmětem posuzování žádosti žalobce o prominutí penále ze dne 25.5.2012 byla částka 75.581,32 Kč, jak je uvedeno v žádosti žalobce i v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (v citovaném vyjádření žalované k žalobě je nepochybně v důsledku chyby v psaní uvedená částka 75.381,32 Kč). Krajský soud proto nepovažoval za nutný provést důkazní návrh žalobce výsledkem navrhované svědkyně Ing. A.Š.

Soud vzhledem k výše uvedenému a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl žalobu jako nedůvodnou. Soud rozhodoval v souladu s ust. § 51 s.ř.s. bez nařízení jednání.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalované v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 9. června 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu